

Sygn. akt **I 1 C 1110/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W.

przeciwko **I. K.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej I. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W. kwotę 2.756,61 zł (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt sześć 61/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.500,00 zł od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia 17 stycznia 2019 r.;

II oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III zasądzone w pkt I świadczenie rozkłada pozwanej na 12 (dwanaście) rat: 11 (jedenaście) pierwszych w wysokości po 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) każda i dwunastą ratę w wysokości 6,61 zł (sześć 61/100 złotych) płatną wraz z równowartością odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2.500,00 zł za okres od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia 17 stycznia 2019 r.;

– płatnych miesięcznie, do 5-tego dnia miesiąca, poczynając od lutego 2019 roku, z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

IV zasądza od pozwanej I. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W. kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 czerwca 2017 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko I. K. o zapłatę 2 756,61 zł wraz z liczonymi od kwoty 2 500,00 zł umownymi odsetkami maksymalnymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku jednak nie wyższych niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powódka, załączając oświadczenie cedenta o przeniesieniu przedmiotowej wierzytelności, powołała się na przejęcie wierzytelności przysługującej (...) Sp. z o.o. (poprzednio (...) Sp. z o.o) od I. K. na rzecz (...) z o.o. S.K.A. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że nabyła wierzytelność z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) z

zawartej w dniu 28 lutego 2018 r. pomiędzy zbywcą cedentem a pozwaną, oświadczając, że I. K. wniosła o udzielenie pożyczki poprzez zarejestrowanie się na stronie internetowej pożyczkodawcy, podając przy tym swoje dane osobowe oraz potwierdzając akceptację regulaminu i akceptację ogólnych warunków umowy. Następnie pozwana, dokonała przelewu opłaty rejestracyjnej na rachunek bankowy pożyczkodawcy, co miało na celu sprawdzenie przez spółkę zgodności danych podanych w formularzu rejestracyjnym. Powódka wskazała również, że kwota 2 500 zł została przekazana przez pożyczkodawcę na rachunek bankowy, z którego dokonany był uprzednio przelew potwierdzający dane osobowe, a I. K. była zobowiązana do zwrotu kwoty pożyczki powiększonej o prowizję w wysokości 552,50 zł w terminie 30 dni. Według oświadczenia powódki, pozwana była pierwotnie zobowiązana do zwrotu kwoty 3 052,50 zł do dnia 30 marca 2014 r. Pozwana spłaciła jedynie część zadłużenia, dokonując w dniu 3 lipca 2014 r. wpłaty kwoty 400 zł, a na dzień wniesienia pozwu, według oświadczenia powódki, do zapłaty pozostała łącznie kwota 2 756,61 zł. Powód wskazał także, że wpłata pozwanej została zaliczona na poczet zaległości z tytułu odsetek skapitalizowanych na dzień dokonania wpłaty w wysokości 104,11 zł a także w pozostałej części na kwotę należną tytułem kosztów udzielonej pożyczki. Ostatecznie na kwotę żadaną pozwem składają się: niezwrócona kwota kapitału pożyczki – 2 500,00 zł oraz pozostała część kosztów związanych z udzieleniem pożyczki w wysokości 256,61 zł.

pozew (k. 2-3)

W toku rozprawy w dniu 14 stycznia 2014 r. pozwana zeznała, że obecnie nie pamięta szczegółów dotyczących przedmiotowej umowy pożyczki, jednak potwierdziła, że zarejestrowała się na stronie pożyczkodawcy i dokonała przelewu kwoty w wysokości 1 zł tytułem opłaty weryfikacyjnej, a kwotę 400 zł wpłaciła na rzecz pożyczkodawcy w następstwie otrzymania wezwania do zapłaty. Pozwana oświadczyła, że nie kwestionuje kwoty pożyczki, jednak kwestionuje wysokość odsetek, gdyż w jej ocenie brak jest dowodu, że strony ustaliły taką właśnie ich wysokość. Pozwana złożyła ponadto oświadczenie w przedmiocie swojej aktualnej sytuacji majątkowej, uwzględniające osiągnięty dochód oraz stałe miesięczne obciążenia. Pozwana wniosła o rozłożenie pozostałej do spłaty kwoty na raty w wysokości 250 zł miesięcznie płatnych do 5 dnia każdego miesiąca.

oświadczenie pozwanej na rozprawie w dniu 14 stycznia 2019 r. (zapis rozprawy z dnia 14 stycznia 2019 r. od minuty 00:28:33 do minuty 00:38:29)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 kwietnia 2013 r. I. K. w wypełniła wniosek o udzielenie pożyczki i w celu potwierdzenia danych rejestracyjnych zawartych w formularzu wypełnionym na stronie pożyczkodawcy - (...) Sp. z o.o. (wówczas (...) Sp. z o.o.), dokonała z rachunku bankowego o numerze 47 1140 2004 0000 3602 7459 2449 przelewu na kwotę 1 zł zawierając w tytule oświadczenie następującej treści „przeczytałem i zgadzam się z warunkami umowy pożyczki od firmy (...) Sp. z o.o.”.

Ogólne Warunki Umowy pod nazwą „Umowa P. Okresowych (...) nr (...)” były zamieszone na stronie internetowej spółki i dostępne dla pożyczkodawcy.

okoliczności niesporne, a nadto potwierdzenie dokonania przez pozwaną opłaty rejestracyjnej (k. 13), ogólne warunki umowy – regulamin udzielania pożyczek gotówkowych drogą elektroniczną (k. 7 – 12), przesłuchanie pozwanej w toku rozprawy w dniu 14 stycznia 2019 r. (nagranie od minuty 00:28:33 do minuty 00:38:29)

W następstwie udzielenia pożyczki, pozwanej zostały przesłane drogą elektroniczną, za pośrednictwem poczty e-mail, indywidualnie uzgodnione warunki pożyczki numer (...), zawierające dane pożyczkobiorcy i pożyczkodawcy, z precyzyjnym oznaczeniem wysokości pożyczki oraz terminu zwrotu kwoty pożyczki powiększonej o prowizję. W przesłanym dokumencie nie została oznaczona stopa maksymalnych odsetek umownych należnych od pozwanej na rzecz powoda.

dowód: indywidualnie uzgodnione warunki pożyczki nr (...) (k. 17), przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 14 stycznia 2019 r. (nagranie rozprawy z dnia 14 stycznia 2019 r. od minuty 00:28:33 do minuty 00:38:29),

W dniu 28 lutego 2014 r., w wykonaniu zawartej umowy, na rachunek bankowy o numerze (...), z którego to I. K. dokonała przelewu opłaty rejestracyjnej, pożyczkodawca przekazał kwotę 2 500 zł tytułem zwartej umowy pożyczki o numerze (...). Do dnia 30 marca 2014 r. pozwana była zobowiązana zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki powiększoną o kwotę prowizji w wysokości 552,50 zł. Łącznie pozwana była zobowiązana do zwrotu na rzecz pożyczkodawcy kwoty 3 052,50 zł.

okoliczności niesporne, a nadto potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki (k. 14 – 15)

W dniu 2 lipca 2014 r. I. K. w wykonaniu zaciągniętego zobowiązania wpłaciła na rachunek pożyczkodawcy kwotę 400 zł.

okoliczności niesporne, a nadto potwierdzenie dokonania wpłaty (k. 16), przesłuchanie pozwanej w toku rozprawy w dniu 14 stycznia 2019 r. (nagranie od minuty 00:28:33 do minuty 00:38:29).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeniosła na rzecz (...) Spółka z o.o. S.K.A. wierzytelność z tytułu pożyczki nr (...) udzielonej przez cedenta w dniu 28 lutego 2014 r. I. K..

okoliczności niesporne, a nadto oświadczenie pożyczkodawcy o zbyciu wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o. S.K.A. (k. 18)

Na dzień 10 maja 2017 r. zobowiązanie pozwanej z tytułu zaciągniętej pożyczki wynosiło 2 756,61 zł. Wpłata dokonana przez pozwaną w dniu 3 lipca 2014 r. w wysokości 400 zł została przez powoda zaliczona na poczet kwoty należnych odsetek za okres od 31 marca 2014 r. do 3 lipca 2014 r. w wysokości 104,11 zł oraz na pokrycie części kosztów udzielenia pożyczki w wysokości 295,89 zł. Pozwana nie uregulowała wierzytelności w wysokości 2 756,61 zł, na którą składają się: niezwrócona kwota kapitału pożyczki – 2 500,00 zł oraz pozostała część kosztów związanych z udzieleniem pożyczki w wysokości 256,61 zł

okoliczność niesporna, a nadto rozliczenie wpłat pozwanego (k. 6)

I. K. uzyskuje średni miesięczny dochód w wysokości 3 400 zł. Pozwana nie posiada innego źródła dochodu, ani majątku. I. K. nie posiada również oszczędności. Miesięczne koszty utrzymania pozwanej wynoszą łącznie: 2 440 zł. Na wysokość miesięcznych kosztów utrzymania składają się łącznie: kwota 1 300 zł tytułem czynszu i innych opłat w związku z najmem mieszkania, kwota 140 zł tytułem abonamentu telefonicznego, kwota 500 zł tytułem spłaty kredytu w (...) oraz kwota 500 zł tytułem spłaty pożyczki w (...). Pozwana posiada także zobowiązania pieniężne wobec (...), w związku z czym dokonane zostało w postępowaniu egzekucyjnym zajęcie rachunku bankowego prowadzonego na rzecz I. K.. Wysokość deklarowanych przez nią rat, umożliwiających spłatę zadłużenia to kwota 250 zł miesięcznie.

dowód: przesłuchanie pozwanej w toku rozprawy w dniu 14 stycznia 2019 r. (nagranie od minuty 00:28:33 do minuty 00:38:29).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny, który był między stronami niesporny, Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania oraz na podstawie przesłuchania pozwanej I. K.. Dowody z dokumentów uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, nadto nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania pozwanej I. K., która potwierdziła, że dokonała rejestracji na stronie pożyczkodawcy a następnie w celu weryfikacji uiściła opłatę w kwocie 1 zł. Pozwana oświadczyła, że była stroną umowy pożyczki i otrzymała od pożyczkodawcy kwotę 2 500 zł. Zeznania pozwanej są w ocenie Sądu wiarygodne, albowiem jej twierdzenia znalazły potwierdzenie w dokumentacji złożonej do akt sprawy przez powoda, wobec czego

brak było podstaw do odmowy im wiarygodności. Także twierdzenie pozwanej w zakresie braku indywidualnego ustalenia wysokości odsetek umownych zostały przez Sąd ocenione jako wiarygodne, gdyż w indywidualnie ustalonych warunkach pożyczki z dnia 28 lutego 2018 r., stanowiącym potwierdzenie warunków udzielonej pożyczki brak jest określenia ich wysokości. Sąd ocenił zeznania pozwanej jako wiarygodne, mając na uwadze, że nie zawierają one wewnętrznych sprzeczności a ponadto są w swej treści spójne z zebranymi dowodami z dokumentów, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana przez strony.

Powód domagając się od pozwanej zapłaty kwoty 2 756,61 zł powoływał się na łączącą pożyczkodawcę z pozwaną umowę pożyczki zawartą w dniu 28 lutego 2014 r. W uzasadnieniu pozwu powód wskazywał i następnie wykazał, że nabył od pożyczkodawcy wierzytelność z tytułu umowy pożyczki przysługującą od pozwanej, a na kwotę objętą żądaniem pozwu składają się, kwota 2 500 zł stanowiąca przekazany pozwaną kapitał oraz pozostała do spłaty kwota należna tytułem kosztów udzielenia pożyczki w wysokości 256,62 zł. Z załączonego do pozwu rozliczenia pożyczki numer (...) wynika, że wpłacona przez pozwaną kwota 400 zł została zaliczona na poczet skapitalizowanych odsetek za opóźnienie za okres od dnia 31 marca 2014 r. do dnia 3 lipca 2014 r. w kwocie 104,11 zł oraz w pozostałej części na poczet kosztów udzielenia pożyczki.

Na potwierdzenie zasadności i wysokości swojego żądania – zgodnie z ciążącym na powodzie obowiązkiem wynikającym z art. 6 k.c. - powód przedłożył Ogólne Warunki Umowy udostępnione pożyczkobiorcy pod nazwą „UMOWA P. Okresowych (...) nr (...)”, których zaakceptowanie było warunkiem skutecznej rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy „(...)” i podanie danych osobowych pożyczkobiorcy w związku ze złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki. Powód przedłożył również dokument, z którego wynika, że pozwana dokonała w dniu 2 kwietnia 2013 r. przelewu na kwotę 1 zł, w celu weryfikacji przez pożyczkodawcę danych podanych podczas rejestracji. Powód wykazał również, przedkładając potwierdzenie przelewu kwoty 2 500 zł, co stanowiło wykonanie umowy pożyczki zawartej pomiędzy stronami i znalazło potwierdzenie w elektronicznym potwierdzeniu zawarcia umowy pożyczki zawierającym jednocześnie indywidualne uzgodnione warunki zaciągniętego zobowiązania. Z ww. indywidualnego uzgodnienia warunków pożyczki wynika, że (...) Sp. z o.o. (poprzednio (...) Sp. z o.o.) zawarła umowę pożyczki numer (...) z dnia 28 lutego 2014 r. z I. K.. Wysokość pożyczki wynosiła 2 500 zł, a po upływie 30 dni, to jest do dnia 30 marca 2014 r., pozwana zobowiązana była zwrócić pożyczkodawcy kwotę przekazaną tytułem umowy powiększoną o kwotę 552,50 zł stanowiącą koszty udzielenia pożyczki. Z dokumentu tego wynika, że pozwana winna zwrócić pożyczkodawcy łącznie kwotę 3 052,20 zł dokując przelewu na wskazany numer rachunku bankowego, z oznaczeniem w tytule przelewu numeru pożyczki. Z powyższego wynika, że zaoferowane przez powoda dokumenty pozwalają na ustalenie i przyjęcie, iż z tytułu umowy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. w następstwie przelania wierzytelności z tego tytułu na (...) Sp. z o.o. Sp. K.A., na I. K. ciąży obowiązek zwrotu powodowi kwoty 2 756,61 zł. W zakresie roszczenia głównego Sąd uznał żądanie powoda za zasadne zwłaszcza, że pozwana nie kwestionowała należnych powodowi kwot z tytułu pożyczki i kosztów jej udzielenia. Tym samym, w ocenie Sądu, na uwzględnienie zasługiwała żądana przez powoda kwota w wysokości 2 756,61 zł, obejmująca kwotę pożyczki w wysokości 2 500 zł wraz z nieuiszczoną częścią kosztów udzielenia pożyczki w kwocie 256,61 zł, czemu Sąd dał wyraz w punkcie I wyroku.

Powód nie sprostował ciążącemu na nim obowiązkowi wykazania zasadności żądania odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku jednak nie wyższe niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie. Powód od kwoty pożyczki w wysokości 2 500 zł wniósł o zasądzenie maksymalnych odsetek umownych od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia zapłaty, wobec zaliczenia części wpłaty dokonanej przez pozwaną na poczet skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 31 marca 2014 r. do dnia 3 lipca 2014 r.

W zakresie wysokości żądanych odsetek Sąd uznał to żądanie za niezasadne, gdyż nieudowodnione. Powyższy zarzut podniosła pozwana, kwestionując wysokość odsetek objętych żądaniem pozwu i powołując się na brak indywidualnego uzgodnienia ich wysokości. Powód bowiem nie zaoferował żadnego dowodu świadczącego o tym, iż strony indywidualnie ustaliły stopę odsetek maksymalnych. W istocie, z dokumentu stanowiącego indywidualne uzgodnienie warunków pożyczki nr (...) nie wynika, aby strony ustaliły, że w razie zwłoki z zapłatą pożyczkodawcy należą się odsetki umowne w maksymalnej wysokości. Wobec tego należy stwierdzić, że na żadnym z etapów wielostopniowej procedury ubiegania się o pożyczkę, przez pozwaną, nie została między stronami ustalona stopa

odsetek. Należy przy tym mieć na uwadze, że zarówno umowa ramowa jak i „indywidualnie uzgodnione warunki pożyczki” nie są dokumentami, nie zawierają podpisu żadnej ze stron (powoda również), uwzględnione zaś zostały dlatego, że nie były kwestionowane przez pozwaną.

Wobec niewykazania przez powoda zasadności żądania pozwu w zakresie wysokości odsetek, Sąd oddalił w tym zakresie powództwo i na podstawie art. 481 § 1 kc zasądził od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe za opóźnienie liczone dla kwoty 2 500 zł od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia 17 stycznia 2019 r.

Podsumowując powyższe, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 756,61 zł zaś na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 2 500 zł od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia 17 stycznia 2019 r., oddalając powództwo w punkcie II w zakresie wysokości żądanych odsetek. Należy wskazać, iż okres zasądzonych odsetek jest wynikiem zastosowanego przez Sąd w pkt III wyroku rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty.

W pozostałym zakresie Sąd w pkt. II wyroku, na podstawie art. 359 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario, oddalił powództwo.

Na podstawie zaś art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala, więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądzonego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanej niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być nie tylko obiektywne, ale również spowodowane działaniem samego dłużnika.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek dający podstawę do skorzystania przez Sąd z dobrodziejstwa art. 320 k.p.c. Przemawia za tym przede wszystkim sytuacja materialna pozwanej nie pozwalająca na jednorazową spłatę zadłużenia wobec powódki.

Sąd rozkładając pozwaną zasądzone świadczenie na raty miał na celu nie tylko uchronienie pozwanej od postępowania egzekucyjnego, ale również umożliwienie jej wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Uwzględniając realne możliwości finansowe pozwanej, ale także mając na względzie interes wierzyciela w uzyskaniu w możliwie krótkim czasie całej zaległości, Sąd zasądzone świadczenie rozłożył na 12 rat kształtujących się na poziomie: 11 pierwszych w wysokości po 250,00 zł każda i dwunastą ratę w wysokości 6,61 zł płatną wraz z równowartością ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty 2 500,00 zł za okres od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia 17 stycznia 2019 r., płatnych miesięcznie, do 5-tego dnia miesiąca, poczynając od lutego 2019 r., z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności, którejkolwiek z rat. Zdaniem Sądu, przyjęcie takiej wysokości poszczególnych rat umożliwi pozwanej spłatę zadłużenia w terminach określonych wyrokiem i jednocześnie nie pozbawi jej środków niezbędnych do utrzymania siebie i rodziny (w tym bieżącego regulowania pozostałych zobowiązań finansowych w (...) oraz (...)).

W punkcie III niniejszego wyroku, sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc, ustalając, że powódka wygrał proces w całości, a zatem należy jej się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu. Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 100 zł w związku z uiszczeniem opłaty sądowej w tej wysokości. W ocenie Sądu, uwzględniając sytuację majątkową pozwanej oraz fakt, że zasądzone roszczenie zostało rozłożone na raty, brak było podstaw do odstąpienia od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Mając także na uwadze wysokość kosztów niniejszego procesu Sąd obciążył nimi pozwaną w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. C i kontrolce uzasadnień

2. odpis doręczyć powodowi z pouczeniem o możliwości terminie i sposobie wniesienia apelacji
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni od wykonania